

Gazeta Olsztyńska

Organ Związku Polaków w Prusach Wschodnich.

„Gazeta Olsztyńska“ z dodatkami „Gość Niedzielny“ i „Gospodarz“ wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

Przedpłata wynosi kwartalnie 9 marek.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 50 fenigów za miejsce rządka sześćmiejscowego. — Przy dochodzeniu sądowym należytości wszelkie rabaty upadają.

Ojców mowy, ojców wiary
Brońmy zgodnie młody, stary.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Drukiem i nakładem: Joanny Pieniężnej.
Redakcja i Administracja w Olsztynie, Mühlenstrasse 2.
Telefon nr. 531.

Listy do redakcji należy adresować:
„GAZETA OLSZTYŃSKA“ — ALLENSTEIN, OPR
Redaktor: Ludwik Łydko.

Zwycięstwo nasze!

Zwycięstwo nasze jest pewnem, jeżeli wszyscy bez wyjątku spełnimy swój obowiązek.

W ostatniej chwili zwracamy się do naszych rodaków z apelem, ażeby w niedzielę dnia 20. lutego nie szczędzili trudów i pracy w agitacji za kandydatami Związku Polaków.

Zwracamy się z apelem nie tylko do starszych, ale do młodzieży naszej, a także do tej młodzieży, która stoi niestety pod wpływem „Heimatferajnow“.

Ratujcie swój honor!

Do kobiet naszych starszych i młodych zwracamy się również z gorącym apelem, aby spełniły swój obowiązek.

Jeżeli wszyscy jak jeden mąż staniemy dziś w niedzielę przy urnie wyborczej natenczas z pewnością zwyciężymy.

Pan Jan Baczewski w więzieniu.

Olsztyńskie gazety niemieckie zamieściły w sprawie aresztowania p. Jana Baczewskiego równobrzmiące dłuższe komunikaty, nadesłane prawdopodobnie z „Heimatdienst“, albo podobnej organizacji niemieckiej.

Są pewne poszlaki, że „Heimatdienst“ w sprawie aresztowania p. Baczewskiego ręce swoje maczał. „Heimatdienst“ przyznawał się swego czasu publicznie, że podobne sprawy są jego zadaniem.

Agitator niemiecki W. z „Heimatdienst“ sam, o sobiście działał w tej sprawie.

„Heimatdienstowi“ rozchodziło się o to, aby niewygodnego sobie człowieka usunąć i to jeszcze przed wyborami, ażeby wywołać popłoch i przestraszyć wóld ludu polskiego.

Podobna sprawa rozegrała się 17. 6. 19 w Szczytnie. Aresztowano wtenczas redaktora „Mazura“ p. Jaroszyka pod zarzutem „zdrady stanu“. Redaktor naróżno łamał sobie głowę nad przyczyną aresztowania. Powiedziano mu później, że aresztowano go na podstawie oskarżenia o drukowanie i rozszerzanie odezw „Mile braty“ i „Gwiazda w Leleskach“. Odezwy „Mile braty“ redaktor ani nie drukował ani nie rozszerzał, można to było szybko i łatwo stwierdzić. Pomimo tego nie stwierdzono tego. Trzymano redaktora 2 tygodnie w Szczytnie, a potem 2 tygodnie w Olsztynie. Dopiero po przeszło dwóch tygodniach dowiedział się redaktor od samego „Kriegsgerichtsrata“, że aresztowano go na podstawie listów pastorów mazurskich i członków „Masurenbundu“ Superintendenta Henseia z Jańsborka i pastora Skowronnka z Trelkowa. Listy tych „slug Bożych“ dołączone były do aktów oskarżenia. Listy owe redaktor sam widział.

Po 4 tygodniach więzienia sąd wojenny w Olsztynie uwolnił redaktora od winy, a kasie nałożył kasie państwowej. — Sąd wojenny, nie czasem izba karna.

Podobnie ma się z pewnością sprawa z p. Baczewskim. Zachodzą może jakieś oskarżenia, denuncjacje, poszlaki i t. d.

Ależ to jednak nie jest jeszcze powód do arestowania.

A zresztą rozchodzi się o jakieś „przestępstwa“ z asie plebiscytu. Wiadomo, iż werbowawtenczas tutaj członków do „Sicherheitswehry“, nej z Polaków i Niemców, ale nie żołnierzy do „ka polskiego, do jakiegoś tam pułku polskiego złożonego z Warmiaków i Mazurów, o którym dowiedzieliśmy się także dopiero z gazet wychodzących w Polsce. Być może, że ten i ów członek tej niedoskiej „Sicherheitswehry“ poszedł za granicę i wstąpił do wojska polskiego.

Ale o werbowaniu tutaj żołnierzy do wojska polskiego mowy być nie może. Takiego głupstwa żaden inteligentny działacz polski nie popełnił i popełnić nie mógł.

Zachodzi więc z pewnością przykre nieporozumienie, które przyniesie jednak rozgoryczenie wśród Polaków, odbije się echem w Polsce i bynajmniej nie przyczyni się do zgodnego pożycia polskiego i niemieckiego narodu. Aranżerów pogromów Polaków w Biskupcu się uwalnia, a naszych działaczy się pakuje do więzienia i wytacza się im procesy.

Aresztowanie p. Baczewskiego, proces przeciwko redaktorowi pisma naszego p. Łydko, to są wszystko sprawy dotyczące plebiscytu. Czy wogóle takie sprawy przed sąd należą? Plebiscyt się skończył.

A tu się aranżuje szumnie aresztowania i procesy polityczne.

Do czegoż to ma prowadzić?

„Ostpreussische Zeitung“ z powodu aresztowania p. Jana Baczewskiego całą pierwszą stronę poświęca tej sprawie.

Tytuły olbrzymie brzmią:

»Was die Verhaftung des Polenagitators in Ostpreussen enthüllte! — Gegen Ostpreussen war zur Abstimmungszeit ein polnischer Einfall geplant! — Warschau gründete ein Ermländer- und Masurenregiment. Schamlose Werbetätigkeit polnischer Agenten im Herzen der Provinz. — Die Grenze ist noch immer offen! — Schleunige Abhilfe nötig!«.

Są to wysiłki nacjonalistów niemieckich, wysiłki karkołomne, starające się wykazać rzekome „niebezpieczeństwo“ grożące Prusom Wschodnim ze strony Polski, aby uniknąć rozbrojenia.

Prasa wschodniopruska otrzymała zapewne „winkę“, aby tę sprawę rozdmuchiwała w sposób nadzwyczajny.

Jest to znowu inscenizowana komedyjka nacjonalistów niemieckich, którzy przez to chcą podtrzymać swoje organizacje militarne. (S.)

Ostatnie chwile przedwyborcze.

Tak, jak w życiu pojedynczego człowieka, zachodzą też chwile w życiu społeczeństwa, wymagające najwyższego napięcia woli. Zachodzą chwile, w którym społeczeństwo baczycie musi, aby z praw mu przyznanych nie urońić ani odrobinki.

Taka chwila to dzień 20 lutego, dzień wyborów. — Pamiętajmy, aby nikogo nie brakowało, każdy głos jest potrzebny.

Pamiętajmy, aby śpiących obudzić, a leniwych popchnąć do czynu.

Wybory to rzecz bardzo ważna. Kto nie korzysta, nie wart mieszkać w państwie demokratycznym. Satrapa z nahajką, najlepszy dla niego rząd.

Przy każdej sposobności skieruj rozmowę na wybory, staraj się zbadać zdanie drugiego.

Mających inne zdanie staraj się przekonać o dobrej naszej sprawie.

Słyszysz?

Tyś nie niewolnik vs wolny korzystaj więc z czasu wołaj budź.

Jeszcze czas, jeszcze można wiele zdziałać, gdy nie zabraknie woli.

20 luty się zbliża, polska partja musi odnieść zwycięstwo, gdy szeregi zostaną odpowiednio przygotowane.

Wybory to walna bitwa, którą staczają partje.

Jeżeli nie chcesz jej przegrać, staraj się pozyskać jaknajwięcej pomocy, jaknajwięcej żołnierza.

Agituj więc, ile sił starczy. Niezapominaj!!! Tylko kilka chwil jeszcze — potem koniec! W.

Przegląd polityczny.

Polska.

Echa z pobytu Piłsudskiego w Paryżu.

Warszawa. »Robotnik« w listach z Paryża donosi, że Naczelnik Państwa potrafił sobie zjadnąć w Paryżu ludzi swoją pełną godności postawą. Gdziekolwiek Naczelnik Piłsudski przybył i z kimkolwiek się stykał, umiał zachować niezwykły takt, godność i

spokój. Są to właśnie te zalety, na które publiczność francuska jest wielce wrażliwa. Godność osobista Piłsudskiego, połączona z jego naturalną skromnością, rozbroiła nawet jego przeciwników, to też lud Francji odrazu zajął przychylnie stanowisko wobec niego, tem bardziej, że pierwszy krok jego na ziemi francuskiej był pomyślny, gdyż pierwsze słowa jego, wymówione we Francji, mówiły o pokoju.

Neutralne kresy wschodnie za Polską.

Warszawa. Mieszkańcy miasta Radoszkowice ziemi wileńskiej, powiatu wileńskiego, położonego w strefie neutralnej, zwrócili się po raz 3-ci do Rządu polskiego i Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z prośbą o przyłączenie ich miasta do Polski. Domagają się oni ponadto interwencji Rządu polskiego w tym kierunku, aby władze sowieckie zwoływały bezprawnie aresztowanych mieszkańców miasta i wycofały stamtąd swe oddziały wojskowe.

Polska wobec dynastji Habsburgów.

Wiedeń. Dzisiejsza „Neue Freie Presse“ ogłasza oświadczenie, ze strony polskiej, że rząd polski nie jest interesowany w kwestji przywrócenia Habsburgów na tron. Polska jest zdecydowana zwrócić wszystkie swoje siły ku odbudowie wewnętrznej własnego państwa i nie zamierza mieszać się w obce sprawy.

Niemcy.

Ostatnia mowa Simonsa.

Sztuttgart. Minister spraw zagranicznych dr. Simons przemawiał w niedzielę w Sztutgardzie w zebraniu liczącem przeszło 1000 uczestników w tej liczbie kilku ministrów wyremberskich i wielu wyższych urzędników oraz przedstawicieli wszelkiego rodzaju organizacji na temat stanowiska rządu wobec mającej się odbyć wkrótce konferencji w Londynie. Minister oświadczył, że na warunki konferencji paryskiej rząd w żaden sposób zgodzić się nie może, przyczem cały naród niemiecki musi poprzeć stanowisko rządu. Należy się domagać współpracy Niemiec przy odbudowie krajów zniszczonych przez wojnę. Francja i Belgja nie powinny odrzucać współpracy technicznej, nie mogą same sprostać zadaniu. Niemcy nie mają zamiaru zubożać się przy tem, lecz także nie mają zamiaru płacić olbrzymiej sumy na poczet wykonania pracy, którą mogłyby same wykonać tańszym kosztem. Dalej powiedział dr. Simons, że zdaje sobie sprawę z tego, że każda kontrpropozycja Niemiec wywoła podobne oburzenie w obozie przeciwnym jakie wywołały w Niemczech żądania państw sprzymierzonych.

Wybory a opozycja Niemiec.

Bytom. Wybory do Sejmu pruskiego, które odbędą się w niedzielę mają być według prasy monarchistycznej walną próbą zmiany opinji nie tylko w Prusach, ale i w całych Niemczech. Wrocławski »Schlesische Ztg.« w artykule wstępnym wyraża nadzieję, że wynikiem wyborów będzie znaczny zwrot na prawo. Wybory odbędą się pod hasłem utworzenia takiego rządu, który będzie miał odwagę zająć stanowisko opozycyjne wobec państw sprzymierzonych co jest możliwe tylko w tym razie, gdy rząd ten będzie czuł, że ma za sobą większość narodu niemieckiego. Prusy stanowią dwie trzecie Rzeszy niemieckiej. Wybory do Sejmu pruskiego będą więc miały zdaniami tego dziennika wpływ na rząd Rzeszy. Wybory pruskie — pisze dalej »Schlesische Ztg.« — będą też wstępną próbą dla Górnego Śląska, dziennik uważa bowiem, że zwycięstwo prawicy wpłynie na wynik plebiscytu na Górnym Śląsku.

Z tajemnic organizacji zbrojnych.

Berlin. Jeden z członków Orgeschu leżący w lazarecie wojskowym, zdradził, iż w organizacji tej w Berlinie leżą ukryte olbrzymie składy broni. Gdy komisja koalicyjna wkroczyła pod wskazany adres, asessor dr. Heyl, który najbardziej był tu winny, uciekł i schronił się podobno do Bawarii.

Oskarżycielowi koledzy tak dokuczali iż tenże odebrał sobie życie.

„Ostpreussische Zeitung“ informuje rząd.

»Ostpreussische Zeitung« z sarkazmem podaje telegram biura Wolffa donoszący, że rząd berliński dowiedział się o konfiskacie broni niemieckiej w koi

rytarzu polskim z królewskiego pisma. Powiada, że to ona, „Ostpreussische Zeitung“ tę wiadomość podała, a oświadczenie rządu uważa jako »kartę chwały« w historii „Ostpreussische Zeitung“.

Bawarja rozbraja się.

Berlin, 16 lutego. Przyjechał do Bawarii komisarz rządowy i w porozumieniu z rządem bawarskim zaczął się natychmiast rozbrajaniem bawarskich organizacji wojskowych.

Francja.

Opinia francuska o Polsce.

Warszawa. Prezes ministrów Briand w rozmowie z korespondentem »Kurj. Por.« zapytany o rezultat wizyty paryskiej przedstawicieli Polski odpowiedział: Stosunek francusko-polski składa się jak najlepiej. Prowadzone wspólne rozmowy nie pozostaną bez poważnych następstw. Narady toczą się w dalszym ciągu, a w najbliższych dniach nastanie sprecyzowanie wyników, które posiadać będą wielką doniosłość natury politycznej i ekonomicznej oraz co do obrony interesów obu państw na wypadek napaści. W dalszym ciągu p. Briand wyraził zadowolenie że Polska na podstawie pokoju ryzykownie ustali swe granice wschodnie i stanie się czynnikiem pokoju na wschodzie Europy. Stanowisko Francji wobec Rosji jest jasno określone przez nieuznanie ze strony Sowjetów zobowiązań rządów poprzednich. Może Polsce uda się być pośredniczką w sprawie dojścia do porozumienia.

Francja wobec Niemiec.

Berlin. »Echo de Paris«, omawiając sprawę odszkodowań, twierdzi, że nie można zbyt się spodziewać aby Niemcy zobowiązania swe spełniły i radzi wobec tego, aby Francja zapewniła sobie swe wiarytelności w drodze okupacji. Francja powinna trzymać swe siły zbrojne w pobliżu zagłębia Ruhry a dopóki jej słuszne żądania nie zostaną zaspokojone, nie powinna opuścić po 6 latach, według litery traktatu wersalskiego, przyczółka mostowego Kehl nad Renem, i po 15 latach lewego brzegu Renu.

Uwolnienie jeńców niemieckich.

Paryż. Paryski »Temps« donosi: Według oświadczenia kół rządowych, wszczęte zostały kroki w celu uwolnienia pozostających dotychczas we Francji jeńców niemieckich.

Anglja.

Program angielskiej polityki.

Paryż. Angielska mowa tronowa, wygłoszona przed obu izbami zapowiada nadzieję bliźkiego pokoju na bliskim Wschodzie i nawiązanie stosunków handlowych z Rosją sowiecką, tudzież plan reform dla Egiptu i Indji. O zajęciach w Irlandji wyraża się mowa tronowa w duchu nieprzychylnym dla Irlandczyków. Co się tyczy konferencji londyńskiej, to mowa wspomina o wzięciu w niej udziału Turcji.

Minister polski Sapięha w Londynie.

Minister spraw zagranicznych, Sapięha, przybył do Londynu. Lord Curzon wydaje na jego cześć śniadanie.

We wtorek minister Sapięha będzie przyjęty przez króla Jerzego na audjencji, podczas której wręczy Jego Królewskiej Mości listy, odwołujące go z zajmowanego dotąd stanowiska posła i ministra pełnomocnego Polski w Londynie.

Podczas swego pobytu w Londynie min. Sapięha będzie konferował z angielskimi mężami stanu o wszystkich kwestiach, interesujących Polskę a których

rozwiązanie zależy w znacznej mierze od stanowiska Anglii.

W kołach politycznych przypuszczają, iż jednym z rezultatów konferencji w Londynie będzie ustalenie ostatecznego terminu plebiscytu na Górnym Śląsku.

Ameryka.

Dążenia pokojowe Ameryki

Poldhu. Z miejscowości St. Augustine we Floridzie, gdzie bawi na wyczasach senator Harding, świeżo wybrany prezydent Stanów Zjednoczonych, donoszą z Nowego Jorku, że Harding oświadczył, co następuje: Uczynię wszystko, co będzie w mojej mocy, aby zapewnić współudział Stanów Zjednoczonych we wszelkiej akcji zmierzającej do ogólnego rozbrojenia. Nie jestem w tej chwili przygotowany na to, aby szczegółowo przedstawić projekt tego rozbrojenia, lecz stanowczo i bez zastrzeżeń popieram myśl ograniczenia zbrojeń, w którym wszystkie narody muszą wziąć równy udział.

Wiadomości z bliska i z daleka.

Olsztyn, dnia 19. lutego 1920.

— **Podwyższenie portorum.** Rada państwowa zajmowała się przedwczoraj podwyższeniem cen za przesyłkę listów, pocztówek, paczek i t. d. Prawo dotyczące się porturyj zmieniono o tyle, iż zwykły list kosztować będzie odtąd 60 fen., pocztówka 40 fen. List od 20—100 gramów kosztować będą 1 mk., ponad 100 gr. 1,30 mk. Telegramy kosztować będą 30 fen. od wyrazu, najniższa opłata wynosić będzie 3 marki.

— **Listy nie frankowane lub nie dostatecznie opłacone** nie będą zasadniczo przez państwowe urzędy finansowe przyjmowane. Do listów prywatnych, wymagających odpowiedzi, dołączyć należy kopertę frankowaną i zaopatrzoną w adres interesenta.

— **Dla aukcji bydła rozplodowego** towarzystwa „Ostpreussische Holländer Herdbuch-Gesellschaft“ w Olsztynie dnia 24. lutego i w Iławie dnia 25. lutego przewidziany jest następujący program: W Olsztynie: w czwartek, dnia 24. lutego o godzinie 9 tej dopuszczanie do skoku i przegląd buhai przez kupujących. O godzinie 11-tej rozpocznie się licytacja. W Iławie: w piątek dnia 25. lutego o godzinie 8 1/2 dopuszczanie do skoku i przegląd buhai przez kupujących. Od godziny 10. licytacja. Dla przytransportowania

ściniec i mówił głosem przyciszonym, drżącym ze wzruszenia:

— Czegoście się tak zawzięli na mnie, gospodarzu? Widzicie, moi synowie kłócą się ze sobą. Jeden lubi rolę, drugi młynarstwo. No, jakbym chciał młodszego ustalić, zbudować mu wiatrak, ożenić i mieć blisko siebie. Niedługo mi żyć na świecie, mam osiemdziesiąt lat, więc... Nie spierajcie się ze mną...

— Albo wy nie możecie gdzieindziej kupić ziemi? — spytał chłop.

— No, nie mogę. My handlujemy całą gromadą, kilkunastu... Dużoby o tem gadać... Ale mój młodszy syn, Wilhelm, on nie rolnik... Jak nie będzie miał wiatraka, zmarnieje chłopak, albo pójdzie w świat. A ja stary, ja go chcę mieć przy sobie... Więc sprzedaj nam swój grunt — mówił, ściskając go mocniej za rękę. — Zresztą słuchaj: — dodał ciszej — dam ci siedemdziesiąt pięć rubli za morgę... Wielki to pieniądz!... Bóg mi świadek, że daję ci więcej, niż wartość... Prawda, że sprzedasz? Tyś przecie uczciwy człowiek, chrześcijanin...

Chłop ze zdziwieniem i litością patrzył na starca, któremu czerwone oczy nabiegły łzami.

— Musi, panie, — rzekł Slimak — wy macie kiepski rozum, kiedy mię tak napastujecie. Bo ino pomyślcie, czy jest sens prosić człowieka, ażeby dał sobie uciąć rękę, albo nawet poderznąć gardło? A cóżbym ja, chłop, robił bez ziemi?...

— Kupisz sobie inne grunta... Będziesz miał dwa razy tyle... Sam wyszukam ci taką wieś...

Slimak kiwał głową, wreszcie odparł:

— Mówicie do mnie, jak ten chłop do drzewiny, kiedy ją wykopuje w lesie, a chce zasadzić kole domu. — »Chodź, — on mówi — będziesz przy chałupie, będziesz między ludźmi... No i głupia drzewina wychodzi z lasu, bo musi; ale nim ją w nowym gruncie osadzą — usycha. I wy chcecie, żebym

towania i odtransportowania zwierząt dostarczoną zostanie dostateczna ilość wagonów. Poza tem znajdować się będzie na miejscu wystawy biuro zabezpieczeń od transportu. Sprzedawcą się będzie tylko buhaje dobrego wzrostu, dobrze odżywione i z najlepszych ras.

— Łuna pożarna czerwieniła się w piątek wieczorem na niebie w kierunku Wadęga. W czasie tym paliła się bowiem stodoła drewniana będąca własnością interesu budowlanego Pfeiffer. Pożar powstał prawdopodobnie wskutek podpalenia. Spaliła się cała zawartość przedstawiająca 200 000 mk. wartości.

* **Olsztynek.** (Szczegóły świętokradztwa). W burzliwej nocy z niedzieli na poniedziałek złodzieje, wybiwszy okno, weszli za pomocą drabiny, przyniesionej ze sobą do wnętrza kościoła. Rozbiwszy tabernakulum skradli kielich dla hostji, przyczem wyrzucili hostje na ołtarz i na stopnie ołtarza. Włamał się potem do zakrystji, zabrali większą ilość bielizny, kielich mszalny i patnę, jeden kielich rezerwowowy, krzyż z relikwiami, i wogóle wszystko co jakąś wartość przedstawiało, jak dzwonki, krzyż z ołtarza i lichtarze. Przeszukali wreszcie cały kościół za kosztownościami, zawiedli się jednak srogo, bo kościół jest ubogi i nie posiada kosztowności. Kielichy są z tombaku pozłacane nieco, wszystko zresztą mosiężne. Poszukiwania za złodziejami doprowadziły do zaareztowania złoczyńców w Ostródzie. Nazywają się Schulz i Stopinski, pochodzą z Olsztyńka i liczą zaledwie 20 lat. Wszelkie zrabowane przedmioty metalowe zostały odnalezione, lubo znacznie uszkodzone. Także część bielizny kościelnej odnaleziono.

— **Ostróda.** Podatek od okien zaprowadzić zamierza rada miejska w obrębie miasta Ostródy. Jeżeli się i inne proponowane podatki w życie wprowadzi, ciężary staną się dla mieszkańców nieznośne.

* **Gdańsk.** Przed gmachem sejmu gdańskiego rozdawano list otwarty niemieckiej zjednoczonej partji komunistycznej, zwrócony do całego proletariatu niemieckiego, nawołujący do zniszczenia kapitalistycznego ustroju państwowego i utworzenia rządów proletariatu, opartego na radach robotniczych.

* **Gdańsk.** Senat gdański zarządza usunięcie z nowego Portu żołnierzy polskich, pilnujących transportu. Wobec tego zarządzenia, wysoki komisarz Hacking, wydał pisemne orzeczenie, że Gdańsk musi się zgodzić na pozostawienie w Nowym Porcie polskich żołnierzy.

* **Puck.** Z okazji rocznicy objęcia przez Polskę Pomorza, starosta powiatu puckiego, p. Lipski, wysłał na ręce marszałka Sejmu w Warszawie następujący telegram: »W rocznicę oswobodzenia powiatu puckiego i wybrzeża polskiego z pod jarzma niemieckiego, składa rada powiatowa w imieniu obywatelstwa hołd braterskiej wierności. Kaszubi z nad Bałtyku ślubują Ojczyźnie stać zawsze wiernie na straży i ofiarować jej wszystko, — życie i mienie«.

* **Tezew.** Tow. Nauczycieli Polaków Katolików na miasto i okolicę ofiarowało na rzecz plebiscytu górnośląskiego dzienne pobory, co przyniosło na ten ważny cel piękną kwotę 5447 mk. — Zalecałoby się, aby i inne koła ten przykład naśladowały.

* **Poznań.** Młodzież polska z Poznańskiego i Pomorza urządza w dniu 19 b. m. dzień górnośląski. Postanowiono opodatkować się na rzecz plebiscytu.

* **Komorsk.** (pow. świecki). Onegdaj wydarzył się tu nieszczęśliwy wypadek samochodowy. Samochód wojskowy ciężarowy doznał na skręcie drogi tak silnego wstrząśnięcia, że znajdujący się na przyczepionym wozie Franciszek Jeszka został wyrzucony i po kilku godzinach umarł z powodu wewnętrznych kontuzji.

ja tak zmarniał z żoną, z dziećmi i całym dobytkiem. Bo cóżbym poczył w tym dniu, kiedybym mój grunt sprzedał?

Rozmowę przerwał brodaty, przemówiwszy do ojca po niemiecku, głosem podniesionym i stanowczym.

— Więc nie sprzedasz? — spytał starzec.

— Ni — odparł Slimak.

— Po siedemdziesiąt pięć rubli morgę?

— Ni.

— A ja ci mówię, że sprzedasz! — zawołał brodaty, gwałtownie chwytając ojca za rękę.

— Ni.

— Sprzedasz, gospodarzu — powtórzył stary.

— Ni.

Poszli obaj na mostu, krzykliwie rozprawiając po niemiecku. Chłop podparł ręką brodę i patrzył za nimi.

Nagle zwrócił oczy na dwór, gdzie już muzyka ucichła i w oknach pociemniało, i jakaś nowa myśl przemknęła mu przez głowę, bo szybko wrócił do chałupy.

— Jagna! — zawołał, otwierając drzwi do sionki — Jagna!... — A wiesz ty, że pan sprzedał folwar Niemcom?

Stojąca przy kominie gospodyni przeżegnała łyżką.

— W imię Ojca!... Czyś ty, Józek, zwarjował. Kto ci to powiedział?...

— A o teraz zaczęły mnie na gościńcu dwa Niemce, powiedzieli o sprzedaniu folwarku i jeszcze... Wiesz ty Jagna?... Jeszcze chcieli od nas grunt kupić... Grant nasz własny.

— Toś ty zupełnie zwarjował! — krzyknęła Slimakowa. — Jedrek, biegaj na gościńiec, czy tam są jakie Niemce, bo ojciec coś gada od rzeczy!...

(Ciąg dalszy nastąpi.)

BOLESŁAW PRUS.

41

PLACÓWKA.

POWIEŚĆ.

(Ciąg dalszy.)

— Takiście starzy, — rzekł — a jeszcze nie macie rozumu na to, że przecież ja, z dobrej woli, mojego gruntu nie sprzedam.

— Dlaczego?... Za te pieniądze, które wam dajemy, moglibyście z Bogiem kupić całą włokę.

— Kiej tam tak tania ziemia, to czemu wy jej nie kupujecie, ino włazicie do naszej wsi?

— Cha! cha!... — roześmiał się brodac. — Chłop, widzę, nie głupi, kiedy ojcu mówi to samo, co ja z rana i wieczorem powtarzam.

— Zaczekaj, Fryc — rzekł stary, biorąc Slimaka za rękę. — Gospodarzu, — ciągnął, ściskając go — mówmy jak chrześcijanie, nie jak poganie. Tego samego Boga chwalimy, więc po co się kłócicie?.. Ja, widzisz gospodarzu, mam syna, co się zna na młynarstwie, i — chciałbym mu postawić wiatrak na tej oto górze. Jak on będzie miał wiatrak, to on wczmie się do roboty, ożeni się, usiatkuje i ja będę na stare lata szczęśliwy. A tobie nic z tej góry.

— Ale to przecie moja góra, mój grunt! — odparł chłop. — Idźcie do komisji, a pokażą wam, jakto to jest mój własny grunt i jako do niego nikt nie ma prawa.

— Prawa nie ma nikt, — potwierdził stary — ale ja chcę kupić...

— No, to ja nie sprzedam.

Stary człowiek skrzywił się, jakby mu się na plac zbierało. Pociągnął chłopca kilkanaście kroków na go-

* **Warszawa.** Wykryto tu szajkę trucicieli, którzy do maki dodawali w znacznej ilości ingredjencje szkodliwe dla zdrowia. Aresztowane 4 żydów. „Prze-
gląd Wieczorny“ donosi, że stsną oni przed sądem doraźnym.

* **Warszawa.** Gorzelnia podziemna w szpitalu. Policja warszawska wpała na trop pewnej sprawy, która powierzchniowo rozpatrywana, może się wydać sensacyjną, a nawet skandaliczną. Oto w podziemiach szpitala Dzieciątka Jezus wykryto tajną gorzelnię, u-
rządzoną z dużym nakładem pomysłowości przez ja-
kiegós izraelitę, przy pomocy służby szpitalnej. Do
pędzenia gorzelni użyto nawet elektryczności szpital-
nej oraz pary.

* **Wrocław.** Pisma śląskie wrzeszczą gwałtu rety, że Wrocław się polszczy. Na podstawie statystyki miejskiej stwierdzono, że od 1 stycznia do 31 gru-
dnia 1920 r. niemniej jak 7000 Polaków sprowadziło się do Wrocławia. Liczba ogólna Polaków wzrosła tem samem do 17000.

* **Bytom.** W pow. Strzeleckim i Olewskim odbyli się wczoraj w wszystkich miejscowościach polskie wiece plebiscytowe. Miały one przebieg wspaniały. Uchwalono rezolucję protestującą energicznie przeciwko dopuszczeniu emigrantów do głosowania. Bo-
jówki niemieckie, które niekiedy starały się zakłócić spokój, zostały odpędzone.

* **Bytom.** Komisariat polski otrzymuje codziennie setki listów, donoszących o nadużyciach plebiscyto-
wych niemieckich. Według tych wiadomości w set-
kach wypadków na listy głosujących zapisywani są ludzie, którzy dawno pomarli. Bardzo wielu zapisanym udowodniono sfałszowanie dokumentów, daty urodzenia i t. p. W wielu wypadkach niemieccy członkowie urzędów parytetycznych pomagają w fałszowaniu i wpisują emigrantów bez wiedzy polskich członków tych urzędów.

— † **Sp. Franciszek Michejda.** Cieszyn, 12 lutego. Ubiegłej nocy zmarł w 73-cim roku życia pod okupacją czeską na Śląsku Cieszyńskim senior polskich ewangelików, przywódca narodowy, pastor Franciszek Michejda. Pisma polskie na Śląsku poświęcają Zmarlemu gorące wspomnienie jako jednemu z najstarszych pionierów polskości na Śląsku Cieszyńskim.

Pogrzeb zmarłego będzie wielką manifestacją żalobną polską. Oczekiwane jest przybycie przedstawicieli rządu polskiego.

Mazury utraciły swojego gorącego przyjaciela. Śp. Franciszek Michejda już przed wojną zasiłał „Ma-
zura“ w Szczytnie artykułami i dodawał otuchy redaktorowi tegoż pisma pracującemu w tak niezwykle trudnych warunkach.

Część jego pamięci!

* **Wilno.** Osoby przybyłe z Kowna opowiadają, że Litwini w dalszym ciągu aresztują nauczycieli, ziemian i włościan Polaków. W więzieniu w Koszedarach i w Kownie przebywa po kilkudziesięciu Polaków w fatalnych warunkach higienicznych.

Ze świata.

Reforma rolna na Litwie.

• **Wilno.** Przedstawiciela East Express zapewniono ze źródła miarodajnego, że Rząd Polski bynajmniej nie zamierza skasować reformy rolnej, dekretowanej przez Żeligowskiego, przeciwnie, obmyśla środki celem najrychlejszego jej przeprowadzenia.

Powrót Rosjan z Ameryki.

Ryga. Rząd St. Zjed. zwrócił się do rządu lotewskiego z prośbą o przepuszczenie przez terytorjum Łotwy do Rosji 100 tysięcy Rosjan, wydalonych ze St. Zjed. za sprzyjanie bolszewizmowi.

Nędza miast ukraińskich.

Warszawa. Przybyli w tych dniach z Ukrainy uchodźca powiada, iż w Kijowie panuje straszna nędza. Chopi nie dostarczają do miast żadnych produktów, gdyż bolszewicy rekwirują niemal wszystko.

Kłopoty bolszewickie.

Konstantynopol. Uchodźcy rosyjscy z armji Wrangla w liczbie pięćdziesięciu tysięcy tworzą komitety rewolucyjne. Przedostają się z Azji Mniejszej i wstępują do armji Kemala paszy.

O flotę dla Jugosławacji.

Trjest. „Eydmost“ pogaje, że pierwszy jugosławiański okręt wojenny przyjechał onegdaj do Gruży u Dubrownika, pod banderą jugosławiańską. Jest to dubrownicki okręt „Marja Immaculata“, który swego czasu zabrali marynarze włoscy w Trjeście.

Lubiana. „Slovenec“ pisze, że rząd jugosławiański zażądał od rządu greckiego udzielenia mandatu korzystania z portu w Salonice. Prócz tego państwo SHS ma wybudować w tym porcie swoje magazyny i okręty jugosławiańskie mają mieć takie prawa jak greckie.

Niewdzięczność Greków.

Ateny. Izba grecka skazała na banicję członków Tryumwiratu Venizelosa, Condrjotisa i Danglisa.

Walki w Irlandji.

Dublin. Według tygodniowego sprawozdania dokonano w ubiegłym tygodniu wiele zamachów na wojska rządowe w Irlandji. Ogółem zostało zabitych 224 policjantów i 54 żołnierzy. Zraniono 350 policjantów i 144 żołnierzy.

Dublin. Około 100 uzbrojonych ludzi zatrzymało pociąg w pobliżu stacji Mastreei. W walce, która wywiązała się z wojskiem jeden żołnierz został zabity i kilku ranionych. 500 sinfajnisłów zaatakowało koszary. Jeden żołnierz został zraniony, straty materialne znaczne.

Prośba rodziców aresztowanego Jana Baczewskiego do wyborców.

O tem dobrze wszyscy wiecie
Jak rodzic kocha swoje dziecię,
W dziecka każdej niedoli
I rodziców serce boli.

Jednakże pomimo bólu, który serce nasze przeni-
ka, jesteśmy dumni z tego, że syn nasz cierpi w wię-
zieniu za sprawę naszą, za sprawę Warmji. Pomimo
łzów, które się do naszych oczu cisną, mamy na-
dzieję, że syn nasz znieśnie cierpienia i że gdy wyjdzie
z więzienia na nowo podejmie pracę dla dobra naszej
świętej sprawy.

Prosimy w ostatniej chwili, ażeby nikt na duchu
nie upadł i tak jak my, rodzice Baczewskiego śmiało
oddal kartki za kandydatami Związku Polaków.

Rodzice Baczewskiego.

Gryżliny, dnia 18. 2. 21.

Rozmaitości.

Bogactwo Niemiec.

Paryż. „Libre Parole“ pisze: Niemiecki rząd za-
kupił w Kopenhadze za 400 000 koron dom dla swo-
jego poselstwa. Tensam dom proponowano dla
poselstwa francuskiego, jednakże Francja nie mogła
się na to zdecydować, ponieważ było to dla niej za
drogo.

„Jesteście więc bogatsi od nas“ — pisze owa
gazeta pod adresem Niemiec.

Żołnierz ochotnik milionerem.

Wylosowany w przedostatnią sobotę nr. 2 404 645
pożyczki premjowej przypadł w udziale Stanisławowi
Dzięgielewskiemu. Nowy „milioner“ jest żołnierzem
armji polskiej, ochotnikiem. Wstąpił do wojska pod-
czas ostatniej ofenzywy bolszewickiej na Wołyniu i
dotychczas jest na froncie, jako starszy żołnierz 4 szwa-
dronu 19 pułku ułanów. Pochodzi z Krasnegostawu
od roku 1905 jednak mieszka stale na Wołyniu, gdzie
rodzice jego mają niewielki majątek. Majątek ten zo-
stał prawie doszczętnie zniszczony przez wojska bol-
szewickie. Pan Dzięgielewski nabył szczęśliwy numer
„milionówki“ przed 2 miesiącami, kiedy bawił przez
jeden tydzień w Warszawie. W oczekiwaniu na po-
ciąg, zobaczył w oknie Domu bankowego plakat
„milionówki“ i za swe żołnierskie oszczędności kupił
„milionówkę“.

Wygraną kwotę przeznacza na odbudowę rodzin-
nego majątku. Naturalnie nie zapominał również o sier-
otach, które wylosowały jego „milionówkę“ i przezna-
czył dla nich po 10 tysięcy marek.

Wojna przyszłości.

W „Sunday Pictorial“ ogłasza angielski admirał,
Percy Scott, swój pogląd na wojnę przyszłości:
„Sądzę, — powiada, — iż przyszła wojna morską
odbywać się będzie w warunkach zupełnie odrębnych
od dotychczasowych. Prawdopodobnem jest, że
wszystkie narody posiadać będą własne ważne porty,
zabezpieczone przeciwko atakom bomb, chronione
przez łodzie podwodne, wywiadowcze aeroplany itd.
Widziałem nową broń, którą można nazwać „działem,
strzelającym z obu stron“. Określenie to nie jest
zbyt jasne, w każdym razie działo to nie jest wy-
tworem wyobraźni, lecz rzeczywistością.“

Histeryczna relikwia Francji.

Dzienniki paryskie donoszą, że w tych dniach
odbędzie się w Paryżu licytacja jednej z najcenniej-
szych pamiątek, mianowicie szaty koronacyjnej Marii
Ludwika, żony Napoleona. Jest to suknia, zrobiona z
klockowych koronek przez robotnice z Calvados. Spo-
dnica i stanik tej to ale ty są usiane cudownymi kwiat-
kami arabskimi, które znów obrzeża srebrna nić,
przez co sprawia ona wrażenie czegoś eterycznego i
niesłychanie czarującego, a była to praca, która wy-
magała wprost nadludzkiej cierpliwości. Tren dwor-
ski przymocowany u ramion tej sukni, jest złożony
z małych kwadracików, też spojonych srebrną nicią.
Suknia ta była własnością państwa, przeto w r. 1814
Marja Ludwika uciekając z Paryża, nie wzięła jej ze
sobą. W r. 1848 podczas rewolucji, ta cenna pa-
miątka historyczna została skradziona i sprzedaną
handlarzowi ubrań, skąd przeszła na własność p.
Ribaud. I właśnie jej to spadkobiercy dali teraz ten
cenny klejnot do hali aukcyjnej. „Matin“ pyta, który z
„nowych ludzi“ ją kupi?

Ciekawy wynalazek dla łysych.

Profesor budapeszteński, pan Szekely, dokonał
wynałazku, który doprowadzić może do ruiny fabry-
kantów wszelakich cudotwórczych wód na porost
włosów. Wymyślił on mianowicie sposób przesadza-
nia włosów. Oto przy pomocy małej szpilki wkłada
w skórę głowy pojedyncze włosy w takiej ilości, ja-
kiej żąda poddający się eksperymentowi pacjent, w
każdym razie nie więcej niż przeciętnie 200 włosów
na jednym centymetrze kwadratowym głowy. W
przeciągu godziny można w ten sposób przesadzić
czterysta do do pięciuset włosów. Cała zaś lysi-
na nie wymaga na ogół więcej niż 50 tysięcy włosów.
Wątpić należy, by znaleźli się ludzie tak lekkomyślni
i łatwowierni, którzy chcieliby wystawić się na taką
nieprawdopodobnie bezowocną próbę cierpliwości,
która skończyłaby się tylko wzbogaceniem kieszeni
autora budapeszteńskiego humbugu.

Biura Związkowe.

Sekretariat obwodowy na Warmję urzęduje w
Olsztynie przy ul. Dworcowej nr. 87 (Hotel Inter-
national) od godziny 9—12 i od 3—6; w niedzielę
i święta od godziny 1—2 w południe.

Sekretariat obwodowy na Powiśle urzęduje w
Sztumie, Am Kreishaus 67. Godziny biurowe od
9—12 i od 3—6; w niedzielę i święta od 1—2 w po-
łudnie.

Związek Polaków utrzymuje w Kwidzynie „Agen-
cję prasową“, która ma zadanie przyjmować zażalenia,
podania, zamówienia gazety itd. od ludności polskiej
Kwidzyna i okolicy. Biuro „Agencji“ znajduje się
w Resursie w Kwidzynie, Herrenstr. 14. Godziny
biurowe: 9—12, 3—5. W niedzielę i święta: 12—1
w południe.

Rodacy i Rodaczki! W każdej potrzebie winni-
cie się zgłaszać do naszych biur związkowych, w któ-
rych napewno znajdziecie radę i pomoc. W biurach
naszych stale znajduje się pewien zapas najnowszych
numerów „Gazety“. Kto zatem przez niedopatrzenie
poczty nie odbierze gazety, może zażądać odnośnego
numeru w naszych biurach a zarazem w biurze może
podać reklamację do poczty.

Sekretarz Generalny Związku Polaków.

Związek Polaków w Prusach Wschodnich.

Sekretariat na Warmję prosi uprzejmie swych
współpracowników i mężów zaufania, przybyć
przy najbliższej okazji do biura, celem odebrania
odpowiednich ksiązek i statutów do zapisywania
członków oraz na krótką pogadankę.

Rodacy i Rodaczki zgłaszajcie się licznie do
naszych mężów zaufania i dajcie się zapisywać
na członków. Tylko silnie i dobrze zorganizowa-
ni możemy polepszyć los nasz, bronić praw na-
szych i osiągnąć równouprawnienie. Dlatego też
do pracy, a Bóg sprawiedliwy nam dopomoże.

Zaznaczamy, iż tylko członkowie „Związku Po-
laków“ mają przystęp do naszych biur, i naszych
członków tylko bronić możemy w różnych oko-
licznościach.

Związek Polaków w Prusach Wschodnich.
Sekretariat na Warmję.
Jan Baczewski.

Kółkom śpiewackim

polecamy:

T. Cieplika

Wybór pieśni Narodowych

na 4 głosy mieszane. Cena 6.00 mk.

Księg. Gazety Olsztyńskiej.

BANK LUDOWY

w Olsztynie ul. Cesarska 16 I

placi od depozytów 3, 3 i 4 procent

stosownie do czasu wypowiedzenia.

Udziela pożyczek pod dogodnymi warunkami.

Bank otwarty codziennie od godz. 11 do 1.

Telefonu nr. 66 b.

USTAWY

DLA

TOWARZYSTW LUDOWYCH

MA NA SKŁADZIE

KSIĘGARNIA J. PIENIĘŻNEJ w OLSZTYNIE.

